IV

(EÜ asutamislepingu, ELi lepingu ja Euratomi asutamislepingu kohaselt enne 1. detsembrit 2009 vastu võetud õigusaktid)

KOMISJONI OTSUS,

17. juuni 2009,

põllumajandusühistute ja -ettevõtete ülemääraste võlgade konsolideerimise kava kohta, mida rakendati Lazio maakonnas (Itaalia) vastavalt piirkondlikule seadusele nr 52/1994 ja refinantseeriti vastavalt 10. mai 2001. aasta piirkondliku seaduse nr 10 artiklile 257

(teatavaks tehtud numbri K(2009) 4525 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(2010/27/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi vastavalt eespool nimetatud artiklile

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) 11. septembri 2001. aasta kirjas, mis registreeriti 13. septembril 2001, tegi Itaalia Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohaselt komisjonile teatavaks 10. mai 2001. aasta piirkondliku seaduse nr 10 artikli 257 (millega muudeti 31. oktoobri 1994. aasta piirkondliku seaduse nr 52 artiklit 2) teksti.

(2) 19. aprilli 2002. aasta kirjas, mis registreeriti 22. aprillil 2002, edastas Itaalia Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures komisjonile täiendava teabe, mida komisjon oli 9. novembri 2001. aasta kirjas Itaalia ametiasutustelt seoses eespool nimetatud sätetega nõudnud.

(3) Pärast kõnealuse teabe uurimist palus komisjon 17. juuni 2002. aasta kirjas Itaalia ametiasutustel saata nelja nädala jooksul veel täiendavat teavet.

(4) Kuna komisjon ei olnud 17. juuni 2002. aasta kirjas määratud tähtajaks vastust saanud, saatis ta 19. augustil 2003 uue kirja, milles palus tungivalt saata juba varem nõutud teabe.

(5) Itaalia Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures edastas komisjonile Itaalia ametiasutustelt 17. juuni 2002. aasta kirjas nõutud täiendava teabe 23. oktoobri 2003. aasta kirjas, mis registreeriti 29. oktoobril 2003.

(6) Komisjon teatas 11. detsembri 2003. aasta kirjas Itaaliale oma otsusest algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohane menetlus seoses 10. mai 2001. aasta piirkondliku seaduse nr 10 artikli 257 sätetega (edaspidi „seadus nr 10/01") ning abiga, mida maksti ajavahemikus 1. jaanuarist 1998 kuni 20. maini 2001 (seaduse nr 10/01 jõustumise kuupäev) abikava alusel, mida pidi refinantseeritama kõnealuses artiklis ette nähtud eelarveeraldistega ([1]).

(7) Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ([2]). Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama märkusi.

(8) Komisjon ei saanud huvitatud isikutelt ühtegi märkust. Olenemata sellest kohtusid Itaalia ametiasutused komisjoni ametnikega, et anda selgitusi märkuste kohta, mida komisjon esitas pärast EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase menetluse algatamist.

(9) 3. aprilli 2009. aasta elektronkirjas edastas Itaalia Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures komisjonile Itaalia ametiasutuste kirja, milles antakse ülevaade eelmises lõigus viidatud kohtumisel toimunud aruteludest.

([1]) Kiri SG (2003) D/233340.
([2]) ELT C 15, 21.1.2004, lk 28.

II. **KIRJELDUS**

Teatatud meede

(10) Artikkel 257 näeb ette täiendava 400 miljoni Itaalia liiri (206 583 eurot) eraldamist 15-aastaste laenude intressi toetusena eesmärgiga konsolideerida põllumajandusühistute, nende ühenduste ja põllumajandusettevõtete ülemäärased võlad vastavalt 31. oktoobri 1994. aasta piirkondlikule seadusele nr 52 (edaspidi „seadus nr 52/94"), mida on muudetud 29. aprilli 1996. aasta seadusega nr 13 (edaspidi „seadus nr 13/96"). Lisaks sellele muudetakse kõnealuse sättega seaduse nr 52/94 artiklit 2, laiendades kõnealuse seadusega ette nähtud abi saamise võimalust ka 31. detsembri 2000. aasta seisuga olemas olevatele ülemäärastele võlgadele. See säte sisaldab ka tingimust, mille kohaselt võib ettenähtud abi rakendada alles pärast komisjonipoolse EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohase uurimise positiivse tulemuse avaldamist *Bollettino ufficiale della Regione Lazio*'s (Lazio maakonna ametlik väljaanne).

Õiguslik alus, mida on muudetud teatatud meetmega

(11) Seadusega nr 52/94, mis on konsolideerimise õiguslik alus, nähakse ette järgmist:

a) abi ühistutele ja nende ühendustele 15-aastaste laenude intressi toetusena eesmärgiga konsolideerida ülemäärased võlad, mis tulenevad laenudest, mida ei kata riiklikud toetused (artikli 1 lõige 1);

b) abi põllumajandusettevõtetele 15-aastaste laenude intressi toetusena eesmärgiga konsolideerida ülemäärased võlad, mis tulenevad juba tehtud investeeringutest (artikli 1 lõige 2);

c) toetuste vormis abi ühistutele ja nende ühendustele ühinemise või teise ühistu poolt ülevõtmise korral, mis katab kõige rohkem 50 % eespool nimetatud ühistute või nende ühenduste bilansis kajastuvatest kohustustest, eesmärgiga need kohustused täita (artikkel 4);

d) ülemääraste võlgadena käsitati võlgu, mis tulenesid ilma riikliku abita saadud ja kõnealuse seaduse jõustumise ajal olemas olnud lühikese, keskmise või pika tähtajaga pangalaenudest.

(12) Komisjon algatas EÜ asutamislepingu artikli 88 (endine artikkel 93) lõike 2 alusel uurimismenetluse seoses kõnealuse seadusega ette nähtud abiga, [3] kuna ta ei olnud kindel, kas kõnealune abi vastas kriteeriumidele, millele ta sel ajal oma analüüsis tugines.

(13) Vastavalt nendele kriteeriumidele käsitas komisjon seda tüüpi toetusi tegevusabina, mida võis põhimõtteliselt pidada ühisturuga kokkusobivaks ainult juhul, kui täidetud oli kolm järgmist tingimust:

a) selline abi pidi olema seotud ülemääraste võlgadega, mis tulenesid laenudest, mis võeti juba tehtud investeeringute finantseerimiseks;

b) laenu väljamaksmisel antava mis tahes abi ja kõnealuse abi kogusumma ei tohtinud ületada komisjoni poolt üldiselt lubatud protsendimäära, st:

— esmases põllumajandussektoris tehtavate investeeringute puhul: 35 % või 75 % vähem soodsamates piirkondades nõukogu direktiivi 75/268/EMÜ [4] tähenduses;

— põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris tehtavate investeeringute puhul: 55 % (või 75 % 1. eesmärgi piirkondades) projektide puhul, mis on kooskõlas valdkondlike programmidega või ühega nõukogu määruse (EMÜ) nr 866/90 [5] artiklis 1 sätestatud eesmärkidest, ning 35 % (või 50 % 1. eesmärgi piirkondades) muude toodete puhul, mida komisjoni otsuse 90/342/EMÜ [6] (või komisjoni otsuse 94/173/EMÜ [7] lisa punktis 2 esitatud valikukriteeriumides ei välistata;

c) kõnealust abi võis anda ainult uute laenude intressimäärade muutusi järgides, et võtta arvesse raha hinna kõikumisi (sellisel juhul pidi abisumma olema selliste muutuste maksumusest väiksem või sellega võrdne), või põllumajandusettevõtetele, kes esitavad tõendeid oma elujõulisuse kohta, eelkõige juhul, kui olemasolevatest laenudest tulenevad finantskohustused on sellised, mis võivad ettevõtet kahjustada või selle pankrotti viia.

(14) Pärast menetluse algatamist muutsid Itaalia ametiasutused seadust nr 52/94 seadusega nr 13/96, millele tuginedes võis komisjon menetluse lõpetada, tunnistades kõnealuse seadusega muudetud abi ühisturuga kokkusobivaks [8].

[3] Juhtum nr C 43/95 (ex NN 73/94) (EÜT C 327, 7.12.1995, lk 9).

[4] EÜT L 128, 19.5.1975, lk 1.
[5] EÜT L 91, 6.4.1990, lk 1.
[6] EÜT L 163, 29.6.1990, lk 71.
[7] EÜT L 222, 20.9.1995, lk 19.
[8] 29. märtsi 1996. aasta kiri SG (96) D/3465.

(15) Seadusega nr 13/96 kavasse tehtud muudatused olid järgmised:

a) tühistati abi, mida anti ühinemise või ülevõtmise korral ja mis kattis kõige rohkem 50 % ühistute bilansis kajastuvatest kohustustest;

b) ühistute ja nende ühenduste ülemääraste võlgade konsolideerimiseks (seaduse nr 52/94 artikli 1 lõige 1) ning ettevõtete jaoks (artikli 1 lõige 2) võib abi anda ainult investeeringute tegemisest tulenevate võlgade konsolideerimiseks;

c) abi võib anda ainult investeeringuosa finantseerimiseks, nimelt 80 % ühistute puhul ja 65 % põllumajandusettevõtete puhul;

d) abi tuleb anda nende määrade piires, mille komisjon on üldiselt kehtestanud seoses laenu väljamaksmisel antava mis tahes abi ja kõnealuse abi kogusummaga, st 35 % (75 % vähem soodsamates piirkondades direktiivi 75/268/EMÜ tähenduses) esmases põllumajandussektoris tehtavate investeeringute puhul ning 55 % põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris tehtavate investeeringute puhul;

e) kõnealust abi võib anda ainult seoses põllumajandusettevõtete või -ühistutega, kes esitavad tõendeid oma elujõulisuse kohta, eelkõige juhul, kui olemasolevatest laenudest tulenevad finantskohustused on sellised, mis võivad ettevõtet kahjustada või selle pankrotti viia.

(16) Abikava, mis neid muudatusi arvesse võttes heaks kiideti, ei muudetud enne, kui komisjon otsustas algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase menetluse seoses seaduse nr 10/01 artikli 257 sätetega.

III. **EÜ ASUTAMISLEPINGU ARTIKLI 88 LÕIKES 2 SÄTESTATUD MENETLUSE ALGATAMINE**

(17) Komisjon algatas EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetluse seoses seaduse nr 10/01 artikli 257 sätetega ning abiga, mida maksti ajavahemikus 1. jaanuarist 1998 kuni 20. maini 2001 (seaduse nr 10/01 jõustumise kuupäev) abikava alusel, mida pidi refinantseeritama kõnealuse artikliga ette nähtud eelarveeraldistega, kuna ta kahtles kõnealuse abi kokkusobivuses ühisturuga, seda eelkõige järgmistes aspektides:

a) seaduse nr 10/01 artikliga 257 ette nähtud eraldistega taheti rahastada abikava, mille eesmärk oli konsolideerida põllumajandusettevõtete ja -ühistute ülemäärased võlad, mille komisjon kiitis heaks 1996. aastal raskustes olevate äriühingute päästmist ja ümberkorraldamist käsitlevate eritingimuste alusel, mida võis rakendada põllumajandussektori suhtes ühenduse 1994. aasta suuniste (raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta; edaspidi „1994. aasta suunised") ([9]) asemel, nagu on viimati nimetatud dokumendis sõnaselgelt sätestatud;

b) 1994. aasta suunised asendati ühenduse 1997. aasta suunistega raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta ([10]) (edaspidi „1997. aasta suunised"), milles sätestati uued põllumajandussektori suhtes kohaldatavad tingimused. Kava oleks tulnud viia kooskõlla nende uute 1. jaanuarist 1998 jõustunud tingimustega, kuid olemasoleva teabe põhjal ei olnud võimalik kindlaks teha, kas seda ka tehti;

c) 1997. aasta suunised asendati omakorda ühenduse 1999. aasta suunistega raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (edaspidi „1999. aasta suunised"), millega kõnealune kava oleks tulnud samuti kooskõlla viia;

d) kõnealune teave ei võimaldanud kindlaks teha, kas kõnealune kava viidi kooskõlla 1999. aasta suuniste tingimustega;

e) seda arvesse võttes on kaheldav, kas ajavahemikus 1. jaanuarist 1998 kuni 20. maini 2001 (seaduse nr 10/01 jõustumise kuupäev) antud abi ning seaduse nr 10/01 artikliga 257 ette nähtud eraldiste kasutamise viis on ühisturuga kokkusobiv.

IV. **ITAALIA AMETIASUTUSTE MÄRKUSED**

(18) 2. juuli 2004. aasta kirjas, mis registreeriti 7. juulil 2004, saatis Itaalia Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures komisjonile Itaalia ametiasutuste poolt pärast EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetluse algatamist esitatud märkused seaduse nr 10/01 artikli 257 sätete ning abi kohta, mida maksti ajavahemikus 1. jaanuarist 1998 kuni 20. maini 2001 (kõnealuse piirkondliku seaduse jõustumise kuupäev) abikava alusel, mida pidi refinantseeritama kõnealuse artikliga ette nähtud eelarveeraldistega.

([9]) EÜT C 368, 23.12.1994, lk 12.
([10]) EÜT C 283, 19.9.1997, lk 2.

(19) Selles kirjas teatasid Itaalia ametiasutused esiteks seaduse nr 10/01 artiklit 257 käsitleva teatise tagasivõtmisest ning selle kehtetuks tunnistamise menetluse algatamisest, sedastades ühtlasi, et kõnealuse artikli alusel ei ole rakendusmeetmeid võetud ega abi antud.

(20) Itaalia ametiasutused rõhutasid ka, et kirjas, millega kiideti heaks seadus nr 52/94, oli komisjon sedastanud, et kõnealune abi vastab selle suhtes kohaldatavatele kriteeriumidele ning võib seega kuuluda EÜ asutamislepingu artikli 92 (praegu artikkel 87) lõike 3 punktis c sätestatud erandi kohaldamisalasse, kuna see kujutas endast meedet, millega soodustatakse teatava majandustegevuse või teatavate majanduspiirkondade arengut, ilma et mõjutataks ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, ega olnud seal viidanud ühenduse suunistele raskustes olevate äriühinguте päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta.

(21) Nende arvates, nagu nähtub ajavahemikus 1994–1996 komisjoniga peetud kirjavahetusest, oli seaduse nr 52/94 eesmärk vältida olukordi, kus põllumajandusettevõtetel tuli investeeringuid tehes leppida intressimääradega, mis olid raha hinna kõikumisest tingituna palju kõrgemad kui turul kohaldatavad intressimäärad, põhjustades seega nende raskustesse sattumise. Lisaks sellele tagas Lazio maakonna kohalik omavalitsus alati selle, et abisaava ettevõtte elujõulisust kontrollitaks, pöörates erilist tähelepanu saneerimiskavadele, mille esitamist viimastelt vastavalt seadusele nr 52/94 ja selle muudatustele nõuti.

(22) Sellega seoses kinnitasid Itaalia ametiasutused, et seaduse nr 52/94 alusel antav abi võiks kuuluda EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud erandi kohaldamisalasse.

(23) Lisaks sellele küsisid Itaalia ametiasutused 2. juuli 2004. aasta kirjas ka seda, kas 5. detsembri 1994. aasta seisuga olemas olnud laenudega seoses ajavahemikus 1998–2000 ([11]) makstud abi võiks raskustes olevate äriühingute päästmist ja ümberkorraldamist silmas pidades kuuluda käesoleval juhul 1997. aasta suuniste punkti 2.5 kohaldamisalasse, mille kohaselt „suunised ei piira ka selliste abikavade rakendamist, mis on heaks kiidetud muudel eesmärkidel kui päästmise või ümberkorraldamise eesmärgil, näiteks piirkondliku arengu [ja] väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete arengu eesmärgil", eeldusel et seadusega nr 52/94 ette nähtud meetmed on heaks kiidetud kui meetmed, mis on mõeldud teatava majandustegevuse või teatavate majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, mõjutamata ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

([11]) Itaalia ametiasutused viitasid 2000. aastale ja mitte 2001. aastale, kuna pärast 2000. aastat abi ei antud.

(24) Vastuseks 11. detsembri 2003. aasta kirja (vt joonealune märkus 1) punktile 29, milles komisjon palus Itaalia ametiasutustel saata endale mitmed Lazio maakonna kohaliku omavalitsuse otsused ja väljavõtted kõigist eelarveseadustest, mis jõustusid alates 1. jaanuarist 1998, et võimaldada tal kindlaks teha igal aastal kõnealuse kava rahastamiseks ette nähtud sihtotstarbeliste eraldiste täpse väärtuse, selgitasid Itaalia ametiasutused, et

a) ainus seaduse nr 52/94 kohane rahastamine oli see, mille nägi ette kõnealune seadus ise ning mis kajastus maakonna 1995. aasta eelarves ([12]);

b) kulukohustused jõustusid alles 1996. aastal, pärast seda, kui komisjon oli seaduse heaks kiitnud;

c) seejärel rahastati seaduse nr 52/94 tingimusi täitnud ettevõtetele antud abi rahalistest vahenditest, mis tekkisid intressimäärade vähenemise ning seaduse range rakendamise tulemusena, ilma et oleks vajatud täiendavaid eelarveeraldisi;

d) Lazio maakonna poolt põllumajandusettevõtetele antud abi oli seotud ainult investeeringute tegemiseks võetud pangalaenudega, mis olid olemas 5. detsembri 1994. aasta seisuga, võttes arvesse seda, et 1994. aastal, nagu ka sellele eelnenud aastatel, oli Itaalia intressimäär üks Euroopa Liidu liikmesriikide kõrgemaid.

(25) 3. aprillil 2009 komisjonile saadetud kirjas selgitasid Itaalia ametiasutused, et kõik taotlused kava alusel abi saamiseks esitati enne 1. jaanuari 1998.

V. **HINDAMINE**

(26) EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(27) Kõnealune meede vastab sellele määratlusele, kuivõrd see soodustab teatavaid ettevõtjaid (need, kellel on ülemäärased võlad põllumajandussektoris) ning võib kahjustada kaubandust, võttes arvesse Itaalia seisundit põllumajandustoodete tootmise sektoris (näiteks 2006. aastal oli Itaalia suuruselt kolmas veise- ja vasikaliha tootja ning suurim tomatite tootja Euroopa Liidus).

([12]) See oli 4 000 000 000 Itaalia liiri (2 061 856 eurot). Ajavahemikus 1998–2000 anti abi kogusummas 1 400 000 000 Itaalia liiri (721 650 eurot).

(28) Selliseid meetmeid võib aga EÜ asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 ja 3 sätestatud juhtudel pidada erandina ühisturuga kokkusobivaks.

(29) Käesoleval juhul on ainsaks erandiks, millele kõnealuse kava laadi silmas pidades tugineda võiks, EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud erand, mille kohaselt võib abi pidada ühisturuga kokkusobivaks, kui sellega soodustatakse teatava majandustegevuse või teatavate majanduspiirkondade arengut, tingimusel et niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega.

(30) Enne kõnealuse erandi kohaldatavuse uurimist soovib komisjon märkida, et pärast EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase menetluse algatamist väitsid Itaalia ametiasutused oma 2. juuli 2004. aasta kirjas, et nad on algatanud seaduse nr 10/01 artikli 257 kehtetuks tunnistamise menetluse ning selle artikli alusel ei ole abi välja makstud. 20. septembri 2005. aasta teleksiga palus komisjon Itaalia ametiasutustel esitada tõendid selle kohta, et seaduse nr 10/01 artikkel 257 on kehtetuks tunnistatud.

(31) Komisjoni teleksile vastati 16. juuli 2008. aasta kirjaga, milles kinnitati, et seaduse nr 10/01 artiklis 257 sisalduvad vaidlustatud sätted, mille kohaldamine oli EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase menetluse algatamisest alates igal juhul peatatud, on 28. aprilli 2006. aasta piirkondliku seaduse nr 4 artikli 27 lõikega 2 kehtetuks tunnistatud. Lisaks sellele teatasid Itaalia ametiasutused 2. juuli 2004. aasta kirjas eespool nimetatud artiklit 257 käsitleva teatise tagasivõtmisest.

(32) Eespool esitatut arvesse võttes ei ole komisjonil põhjust jätkata seaduse nr 10/01 artikli 257 sätete uurimist ning ta võib oma uurimismenetluse lõpetada.

(33) Seoses EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sisalduva erandi kohaldatavusega ajavahemikus 1. jaanuarist 1998 kuni 31. detsembrini 2000 (vt joonealune märkus 11) antud abi suhtes märgib komisjon, et pärast EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase menetluse algatamist ning sellele järgnenud kohtumise käigus esitatud märkustes selgitasid Itaalia ametiasutused, et kõnealust abi rahastati eranditult komisjoni poolt heaks kiidetud kava C 43/95 jaoks eelarvesse kavandatud summadest (vt põhjendus 24). Lisaks sellele järeldub Itaalia ametiasutuste 3. aprilli 2009. aasta kirjast, et kõik abitaotlused esitati enne 1. jaanuari 1998 (vt põhjendus 25).

(34) Kuna nendest selgitustest nähtub, et ajavahemikus 1998–2000 kasutatud summade kohta oli komisjon juba otsuse teinud ning pärast seda, kui uued taotlused pidid olema kooskõlas raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antavat abi käsitlevate uute sätetega (vt põhjendus 17), ühtegi uut taotlust ei esitatud, ei ole komisjonil neid sätteid arvesse võttes enam mingit põhjust teha uut otsust EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sisalduva erandi kohaldatavuse kohta ajavahemikus 1998–2000 antud abi suhtes, mis tähendab tegelikult enne 1. jaanuari 1998 esitatud abitaotlustest tuleneva ja põhjenduses 15 viidatud tingimustele vastava, komisjoni poolt juba heaks kiidetud (vt põhjendus 14) rahastamise jätkumist. Seega võib lõpetada ka menetluse, mis algatati seoses ajavahemikus 1998–2000 antud abiga,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 alusel eespool nimetatud kava suhtes 11. detsembri 2003. aasta kirjaga algatatud menetlus ([13]) lõpetatakse selle asjakohatuks muutumise tõttu, kuna Itaalia võttis teatise 2. juulil 2004. aastal tagasi ega ole kavandatud abi andmist enam taotlenud.

Artikkel 2

EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohane menetlus, mis algatati Itaalia (Lazio maakond) poolt seaduse nr 52/94 (mida on muudetud seadusega nr 13/96) sätetel põhineva kava alusel ajavahemikus 1998–2000 antud abi suhtes ja mis on muutunud asjakohatuks, lõpetatakse.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel, 17. juuni 2009

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

([13]) Vt joonealune märkus 2.